

[Haunstrup Clemmensen.]

der i høj grad — desværre kun — også er selvskabte plager.

Dertil kommer yderligere, at udviklingstendenserne på lidt længere sigt også giver anledning til bekymring. Vi ved, hvordan PP II på en saglig og overbevisende måde har understreget, at blot i løbet af en 12-13 år risikerer vi at være kommet dertil, at yderligere 700.000 mennesker i dette samfund er afhængige af udbetalinger fra det offentlige, og at der formentlig så vil være ca. 85.000 færre i den private sektor. Hvis ikke også dette må give anledning til bekymring, er der overhovedet ingen forudsætning for at drøfte den økonomiske politik fremover.

Spørgsmålet er naturligvis, hvordan vor reaktion er over for disse alvorlige udsigter. Jeg vil gerne — hvis det ikke overrasker den socialdemokratiske ordfører for meget — sige, at han har misforstået det konservative folkeparti, hvis han tror, at det kun er kortsigtede besparelser, vi er ude på. Naturligvis ikke. Vi erkender, at det er først og fremmest langsigtede indgreb, der skal gennemføres, og med al ære og respekt for denne finanslovdebat tror vi derfor, at det er en endnu vigtigere debat, der skal foregå i dette høje ting om en måneds tid, når PP II skal debatteres. Det er netop, som det også i PP II er understreget, strukturomlægninger i den offentlige sektor, der er den eneste forudsætning for virkelig tilstrækkelig effektivt at ændre udviklingen. Der skal ikke være skygge af tvivl om den sag. Vi mener, at det er aldeles afgørende, at man nu begynder på denne omlægning, netop fordi der går år, inden den slår igennem med tilstrækkelig kraft.

Men den omstændighed, at det er den langsigtede ændring, der er den vigtigste, skal naturligvis ikke føre til, at ikke også de kortsigtede muligheder bliver udnyttet fuldt ud. Det vil fremgå af det indlæg, jeg kom med i går, at det konservative folkeparti ikke mener, at de kortsigtede indgreb er tilstrækkelig store, men også her er det min tunge pligt over for den socialdemokratiske ordfører at gøre opmærksom på, at han har gjort sig skyldig i en fejltagelse. Det kan jo ske for enhver. Jeg forstod det nærmest således, at han mente, det var fremskridtspartiets forslag, det konservative folkeparti her

ville lægge til grund for sin aktivitet og sit virke. Det er en misforståelse, lykkeligvis. Vi har den indstilling, at ethvert sagligt forslag, ligegyldigt fra hvilken side det kommer, naturligvis skal overvejes og gennemdrøftes, men jeg understreger: ethvert sagligt forslag. Hvis den socialdemokratiske ordfører tror, at hr. Lindholt med sit indlæg her i dag står som vor åndelige bagmand, så har han misforstået situationen, og hvis han tror, at den stemmeføring, som fremskridtspartiet også fra denne talerstol, bruger, ikke mindst i dag — en så aggressiv stemmeføring, som formentlig kun en mor kan elske — hvis han tror, at det er det, der er udgangspunktet for os, så har han i hvert fald misforstået situationen. Jeg håber, det er sagt så tydeligt, så det ikke kan misforstås.

Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at det konservative folkeparti både i november 1972, i januar-februar 1973, i november 1973 og nu igen her i begyndelsen af 1974 selv har stillet sine forslag og givet udtryk for sine synspunkter. Jeg erindrer, at vi ud over fuldt ud at acceptere de 1.550 mill. kr., som forligspartierne har foreslået i besparelser, altså disse ca. 700 mill. kr. mere end den tidligere regering foreslog, derudover har stillet nettobesparelsesforslag på ca. 2½ mia kr., så vi derved når op på 4 mia kr. og at vi yderligere er modstandere af de ca. 1,9 mia kr., der vedrører den omkostningsdæmpende ydelse. Vi har altså foreslået besparelser på ca. 6 mia kr.

Jeg vil gerne yderligere erindre om, at det konservative folkeparti har stillet forslag om, at vi straks skabte udveje for en virkelig opmuntring af den private opsparing. Jeg vil ikke påstå, at hele tinget fulgte os, men det behøver ikke at være vor fejl, og jeg er overbevist om, at hvis man ikke får forøget den private opsparing, kommer vi til at mangle den kapital, der er en forudsætning for at bevare og udbygge landets konkurrencedygtighed og dermed forudsætningen for at sikre beskæftigelsen.

Vi må også tilføje, at hvis vi ikke får gennemført tilstrækkelig store besparelser tilstrækkelig hurtigt, har vi heller ikke mulighed for at få gennemført de skattnedsættelser inden for de direkte statsskatter, som det konservative folkeparti ønsker i 1975. Det burde være således, at næsten enhver kvindefødt kunne forstå, at når lønindkom-